

Θερμές ευχές
για τον καινούριο χρόνο
2008

Με υγεία
και πολύ κινηματογράφο...

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας

Ιανουάριος 2008

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Σύγχρονος βρεττανικός κινηματογράφος

16/1/2008 Control Άντον Κόρμπιν

23/1/2008 Το ημερολόγιο ενός ρομαντικού ηδονοβλεψία Ντέιβιντ Μακένζι

Επιτέλους θα τις δούμε πάλι

30/1/2008 Το ταμπούρλο Φόλκερ Σλέντορφ

6/2/2008 Το διάφανο δέρμα Φίλιπ Ρίντλεϊ

Κατοχή και κινηματογράφος

13/2/2008 Ένα τραγούδι για τον Αργύρη Στέφαν Χάουπτ

20/2/2008 Το ξυπόλυτο τάγμα Γκρέγκ Τάλλας

Βραβεία στις Κάννες

27/2/2008 Το βιολί Φρανσίσκο Βάργκας

5/3/2008 Paranoid Park Γκας Βαν Σαντ

12/3/2008 Η άκρη του ουρανού Φατίχ Ακίν

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

19/3/2008 Η χρονιά με τα 13 φεγγάρια Ρ. Β. Φασμπίντερ

26/3/2008 Η γυναίκα του σταθμάρχη Ρ. Β. Φασμπίντερ

2/4/2008 Ο έμπορος των 4 εποχών Ρ. Β. Φασμπίντερ

Νικίτα Μιχάλκοφ

9/4/2008 Μερικές μέρες από τη ζωή του Ομπλόμωφ Ν. Μιχάλκοφ

16/4/2008 Σκλάβο της αγάπης Ν. Μιχάλκοφ

6/2/2008

Το Διάφανο δέρμα (1990)

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ

ΤΟ ΔΙΑΦΑΝΟ ΔΕΡΜΑ - THE REFLECTING SKIN

Σκηνοθεσία: Φίλιπ Ρίντλεϊ

Ηθοποιοί: Τζέρεμι Κούπερ, Βίγκο Μόρτενσεν,
Λίντσεϊ Ντάγκαν, Σίλα Μουρ,
Ντάνκαν Φρέιζερ

Φωτογραφία: Ντικ Πόουπ

Χώρα: Μ. Βρετανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 95'

Διακρίσεις: - Στο Διεθνές Φεστιβάλ του Λοκάρνο,
1990, στον Φίλιπ Ρίντλεϊ
• Αργυρή Λεοπάρδαλις
• Βραβείο FIPRESCI
• Βραβείο C.I.C.A.E
- Στο Διεθνές Φεστιβάλ Sitges -
Catalonian, 1990
• Βραβείο Α' Γυν. Ρόλου
• Βραβείο Φωτογραφίας
- Στο φεστιβάλ Στοκχόλμης, 1990
Βραβείο FIPRESCI στον Φίλιπ
Ρίντλεϊ

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

**Στη δεκαετία του '50, σε μια αγροτική περιοχή
του Άινταχο, ο επτάχρονος Σεθ μεγαλώνει σ'
ένα θρησκόληπτο και ασφυκτικό περιβάλλον.
Ο πατέρας του αυτοκτονεί όταν κατηγορείται**

**για τη δολοφονία ενός αγοριού, εκείνος όμως
πιστεύει ότι είναι έργο της μυστηριώδους νεα-
ρής χήρας Ντολφίν.**

**Μία από τις σκοτεινότερες ιστορίες ενηλικίω-
σης του μοντέρνου σινεμά, βγαλμένη θαρρείς
από το ονειρικό σύμπαν του Ντέιβιντ Λιντς.
Με την υπογραφή ενός σκηνοθέτη ("Το Πάθος
του Ντάρκλι Νουν") που αποσύρθηκε πολύ
γρήγορα.**

Ζωγράφος, φωτογράφος, θεατρικός συγγραφέ-
ας και σεναριογράφος ("Αδελφοί Κρέι"), ο Φίλιπ
Ρίντλεϊ έκανε το σκηνοθετικό του ντεμπούτο με
ένα κινηματογραφικό παραμύθι από τη σκοτεινή
πλευρά. Αν και βρισκόμαστε στο ηλιόλουστο Άι-
νταχο, πίσω από τα γαλάζια και χρυσά χρώματα
του ειδυλλιακού τοπίου κρύβονται οι μαύρες
αποχρώσεις που κυριαρχούν στη ζωή αυτών
που το κατοικούν. Κάτω από την ήρεμη επιφά-
νεια της αγροτικής καθημερινότητας, η οποία
διαταράσσεται βίαια από την πρώτη κιόλας
σκηνή, δεν αργεί να αποκαλυφθεί ένας ιστός
ενόχων, θρησκοληψίας, στέρησης, απώλειας
και καταπιεσμένης σεξουαλικότητας, πάνω στον
οποίο έχουν παγιδευτεί κάθε ανάμνηση και κάθε
ελπίδα του απομονωμένου αυτού μικρόκοσμου.

Ο παιδόφιλος πατέρας, η μαυροφορεμένη χήρα, η υστερική μάνα, ο μεγάλος αδελφός που αρχίζει να αρρωσταίνει, όλοι επιστρέφουν σ' ένα παρελθόν γεμάτο μυστικά, σε μια χώρα όπου τα σκοτεινότερα από αυτά (οι πυρηνικές δοκιμές) είναι όσα κρατά η ίδια για τον εαυτό της. Μετατρέποντας τα σύμβολα ευδαιμονίας μιας ολόκληρης εποχής (το ροκ εν ρολ, η Κάντιλακ, η αμερικανική σημαία) σε σύμβολα θανάτου, ο Ρίντλεϊ στήνει ένα περίτεχνο φροϊδικό παιχνίδι πάνω στους πρωτογενείς φόβους μας και πάνω στο πώς τα τρομερότερα πράγματα γίνονται πάντα με το φυσικότερο τρόπο. Μ' ένα σκηνοθετικό στιλιζάρισμα που παραπέμπει διαρκώς σε πίνακες ζωγραφικής (εξαιρετικά το καρδάρισμα και η χρωματική αντίστιξη της φωτογραφίας του Ντικ Πόουπ) κι ένα μαύρο χιούμορ που προσδίδει ανησυχητικό τόνο στις υπνωτιστικές εικόνες, μας ταξιδεύει ως την καρδιά των αμερικανικών fifties κι ως εκεί όπου "η αθωότητα μπορεί να είναι κόλαση". Κι αυτό το ταξίδι είναι χωρίς επιστροφή.

ΧΡ. ΜΗΤΣΗΣ
ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ 20/9/07

Ο μικρός Σεθ Ντοβ (Τζέρεμι Κούπερ) ζει με την οικογένειά του σε μια ετοιμόρροπη φάρμα. Ο Σεθ επηρεασμένος από ένα περιοδικό pulp τρόμου που ανήκει στον πατέρα του, αρχίζει να πιστεύει πως η Ντολφίν Μπλου (Λίντσεϊ Ντάνκαν), μια γοητευτική γειτόνισσα, είναι βαμπίρ. Στη συνέχεια όταν ο καλύτερός του φίλος Έμπεν βρίσκεται δολοφονημένος (και σεξουαλικά κακοποιημένος) κοντά στην υδροδεξαμενή της οικογένειας, ο Σεθ πείθεται ότι είναι έργο της Ντολφίν. Οι αρχές υποψιάζονται τον πατέρα του Σεθ, του οποίου η κρυφή ομοφυλοφιλία και η περιστασιακή του σχέση μ' ένα αγόρι στο παρελθόν, αποτελούν το όνειδος της μικρής πόλης. Ο πατέρας αρνείται

την ανάμιξή του στο γεγονός, αλλά δεν αντέχει την δημόσια διαπόμπευση και αυτοπυρπολείται. Η άσχημη τροπή των πραγμάτων αναγκάζουν τον μεγάλο αδερφό του Σεθ, τον Κάμερον (Βίγκο Μόρτενσεν) να διακόψει την στρατιωτική του θητεία και γυρίζει πίσω στο σπίτι. Ο Κάμερον ερωτεύεται σφοδρά την όμορφη Ντολφίν και σχεδόν παράλληλα προσβάλλεται από μια άγνωστη ασθένεια, χάνοντας τις δυνάμεις και τα μαλλιά του. Αργότερα αποδεικνύεται ότι η ασθένεια οφείλεται σε πυρηνικές δοκιμές του αμερικάνικου στρατού, στις οποίες έλαβε μέρος το πολεμικό πλοίο του Κάμερον. Ο Σεθ όμως παραμένει αμετανόητος πως πηγή των κακών είναι η Ντολφίν...

Τοποθετημένο στα ξέφρενα 50's, στην αμερικάνικη ύπαιθρο των εγκατελειμμένων σπιτιών και των απέραντων σιτοβολώνων, το "The Reflecting Skin" του βρετανού σκηνοθέτη Φίλιπ Ρίντλεϊ, είναι μια συναρπαστική όσο και παράξενη έρευνα στον τρόπο της παιδικής αθωότητας και φαντασίας. Μια μείξη νοσηρής σεξουαλικής διαστροφής και κυνικού, μαύρου χιούμορ, φέρνει το "The Reflecting Skin" στο ύψος με το Blue Velvet του Ντέιβιντ Λιντς.

ΦΙΛΙΠ ΡΙΝΤΛΕΪ

Γεννήθηκε στο Ανατολικό Λονδίνο όπου ζει ακόμη.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

The Universe of Dermot Finn (1988), The Reflecting Skin (1990), The Passion of Darkly Noon (1995).

